

Ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 εκδίδεται με δημοσίευση στην επίσημη εφημερίδα της Κυπριακής Δημοκρατίας σύμφωνα με το Άρθρο 52 του Συντάγματος.

Αριθμός 164 του 1987

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΦΟΡΩΝ ΝΟΜΟΥΣ

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Τροποποιητικός) Νόμος του 1987 και θα αναγινώσκεται ομού μετά των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978 έως 1979 (εν τοις εφεξής καλουμένων ως «ο βασικός νόμος») ο δε βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται ομού ως οι περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμοι του 1978 έως 1987.

Συνοπτικός
τίτλος.

4 του 1978
23 του 1978
41 του 1979.

2. Το άρθρον 5 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποιήσις
του άρθρου 5
του βασικού
νόμου.

(α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) αυτού και της αντικατάστασώς του διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Παν νομικόν πρόσωπον ως και παν φυσικόν πρόσωπον του οποίου το εισόδημα κατά την διάρκειαν φορολογικού έτους, αφαιρουμένων των παρεχομένων συμφώνως προς τας διατάξεις των εκάστοτε εν ισχύι φορολογικών νόμων απαλλαγών, εκπτώσεων και πιστώσεων, υπόκειται εις φορολογίαν συμφώνως προς τας διατάξεις τας εν τω Δευτέρω Παραρτήματι αυτών αναγραφόμενας, οφείλει όπως, ουχί αργότερον της 30ής Απριλίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους, επιδίδη εις τον Διευθυντήν δήλωσιν του αντικειμένου του φόρου και δεν αποτελεί υπεράσπισιν το γεγονός ότι δεν έλαβε έντυπον δηλώσεως από τον Διευθυντήν:

Νοείται ότι εις την περίπτωσην υποβολής λογαριασμών η δήλωσις του αντικειμένου του φόρου δύναται να επιδοθή μέχρι της 31ης Δεκεμβρίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους.»

(β) διά της προσθήκης εις την αρχήν του εδαφίου (2) των λέξεων «Ανεξαρτήτως των διατάξεων του εδαφίου (1)», και της μετατροπής του κεφαλαίου «Ο» (πρώτη γραμμή) εις μικρόν «ο» και

(γ) διά της διαγραφής του εδαφίου (3) αυτού και της αντικατάστασώς του διά των ακολούθων νέων εδαφίων:

«(4) Παν φυσικόν πρόσωπον υπόχρεων όπως επιδίδη δήλωσιν συμφώνως προς τας διατάξεις του εδαφίου (1) οφείλει όπως επιδίδη εις τον Διευθυντήν κατάστασιν δεικνύουσαν πλήρεις λεπτομερείας του ενεργητικού και παθητικού της προσωπικής και επαγγελματικής αυτού περιουσίας, είτε εν τη Δημοκρατία είτε αλλαχού του προσώπου

τούτου και παντός εξ αυτού εξηρημένου προσώπου κατά την 31ην Δεκεμβρίου εκάστης πενταετούς περιόδου, της πρώτης τοιαύτης καταστάσεως γινομένης την 31ην Δεκεμβρίου 1989:

Νοείται ότι η τοιαύτη υποχρέωσις δεν ισχύει εις την περίπτωσιν αλλοδαπού τινος προσώπου το οποίον κέκτηται αποκλειστικώς εισοδήματα τα οποία υπόκεινται εις φορολογίαν κατά μειωμένον συντελεστήν δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 28B, 28Γ, 28Δ, 30, 31 και 32 των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων.

58 του 1961
4 του 1963
21 του 1966
60 του 1969
47 του 1973
37 του 1975
12 του 1976
15 του 1977
8 του 1979
40 του 1979
24 του 1981
41 του 1983
33 του 1984
76 του 1984
14 του 1985
73 του 1985
180 του 1986
163 του 1987.

(5) Αι δυνάμει των διατάξεων του παρόντος άρθρου απαιτούμεναι δηλώσεις και καταστάσεις δέον όπως γίνωνται εν τύπω εγκεκριμένω υπό του Διευθυντού.».

Τροποποιήσις
του άρθρου 6
του βασικού
νόμου.

3. Το άρθρον 6 του βασικού νόμου τροποποιείται ως ακολούθως:

(α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Έκαστος εργοδότης οφείλει όπως υποβάλλη προ της 30ής Απριλίου εκάστου έτους κατάστασιν των εν τη υπηρεσία αυτού προσώπων, περιλαμβανομένων των επί μερική απασχολήσει και των επί συμβολαίω, περιέχουσαν αναφορικώς προς το προηγούμενον φορολογικόν έτος—

(α) τα ονόματα, τον αριθμόν ταυτότητος και τον τόπον διαμονής των εν τη υπηρεσία αυτού προσώπων· και

(β) την αμοιβήν την καταβαλλομένην εις τα τοιαύτα πρόσωπα αναφορικώς προς την υπηρεσίαν ταύτην:

Νοείται ότι ο εργοδότης δεν θα υπόκειται εις οιαδήποτε κύρωσις διά την εκ της τοιαύτης καταστάσεως παράλειψιν του ονόματος ή του τόπου διαμονής προσώπου τελούντος κατά το έτος εκείνον εν τη υπηρεσία αυτού και μη εργαζομένου αλλαχού εάν ο Διευθυντής, κατόπιν ερεύνης, πεισθή ότι το πρόσωπον τούτο δεν έχει φορολογητέον αντικείμενον φόρου.»

(β) διά της διαγραφής του εδαφίου (2) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(2) Παρά τας διατάξεις του εδαφίου (1) ο Διευθυντής δύναται να απαιτήσει παρ' εκάστου εργοδότης όπως, εντός ευλόγου προθεσμίας ειδικώς καθοριζομένης υπό του Διευθυντού εν ειδοποιήσει επιδιδομένη προς τον εργοδότην, ετοιμάση και παραδώση αυτώ κατάστασιν

περιέχουσιν αναφορικός προς οιονδήποτε έτος τα στοιχεία τα αναφερόμενα εν ταις παραγράφωις (α) και (β) του εδαφίου (1):

Νοείται ότι ο Διευθυντής δεν δύναται να απαιτήσει τα τοιαύτα στοιχεία εν σχέσει προς φορολογικόν τι έτος εάν από του φορολογικου αυτού έτους παρήλθε πενταετής περίοδος.» και

(γ) διά της εκ του εδαφίου (3) αυτού (πρώτη γραμμή) διαγραφής του αριθμού «(2)» και της αντικαταστάσεώς του διά του αριθμού «(1)».

4. Το άρθρον 13 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της προσθήκης της ακολούθου επιφυλάξεως μετά το τέλος του εδαφίου (1):

Τροποίσεις του άρθρου 13 του βασικού νόμου.

«Νοείται ότι εις την περίπτωσιν οργανισμού προσώπων υποχρέου εις καταβολήν φόρου, ούτος υποβάλλει λογαριασμούς και προσδιορισμόν του φορολογητέου εισοδήματος δι' έκαστον φορολογικόν έτος, καταβάλλει δε το ποσόν του υπ' αυτού υπολογιζομένου φόρου προ ή κατά την 1ην Αυγούστου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικου έτους. Εις περίπτωσιν κατά την οποίαν οι λογαριασμοί ούτοι υποβάλλονται μετά την ημερομηνίαν ταύτην, ο φόρος καταβάλλεται κατά την ημερομηνίαν υποβολής των λογαριασμών συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 39.».

5. Το άρθρον 20 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της απαιίψεως εκ του εδαφίου (1) αυτού της τελείας μετά την λέξιν «αυτής» (τετάρτη γραμμή) και της ενθέσεως των ακολούθων λέξεων «αλλά οφείλει όπως ταυτοχρόνως αποστείλη εις τον Διευθυντήν δήλωσιν του αντικειμένου του φόρου εάν δεν έχη υποβάλει τοιαύτην, και καταβάλλει τον οφειλόμενον φόρον βάσει ιδικου του υπολογισμού.».

Τροποίσεις του άρθρου 20 του βασικού νόμου.

6. Το άρθρον 21 του βασικού νόμου τροποποιείται διά της απαιίψεως εκ του εδαφίου (1) αυτού του αριθμού «(4)» (τρίτη γραμμή) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του αριθμού «(5)».

Τροποίσεις του άρθρου 21 του βασικού νόμου.

7. Το άρθρον 24 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακολούθου νέου άρθρου:

Διαγραφή και αντικατάστασις του άρθρου 24 του βασικού νόμου.

«Προσωρινά φορολογίαί.

24. Ανεξαρτήτως παντός εν τω παρόντι Νόμω διαλαμβανόμενου προς τον σκοπόν όπως ο φόρος ο πληρωτέος υπό προσώπου όπερ κτάται εισόδημα άλλο ή εξ αποδοχών εισπράττηται κατά την διάρκειαν του φορολογικου έτους διά το οποίον επιβάλλεται ο φόρος το πρόσωπον τούτο υποβάλλει, προ της 1ης Αυγούστου εκάστου φορολογικου έτους ιδικόν του υπολογισμόν αναφορικός προς το αντικείμενον φόρου και τον υπ' αυτού πληρωθησόμενον προσωρινόν φόρον. Εν τοιαύτη περιπτώσει το ποσόν του προσωρινού φόρου είναι το υπό του προσώπου τούτου υπολογισθέν ποσόν και καταβάλλεται κατά τας καθοριζόμενας ημερομηνίας:

Νοείται ότι το τοιοῦτο πρόσωπον δύναται καθ' οιονδήποτε χρόνον προ της 31ης Δεκεμβρίου του φορολογικου έτους να υποβάλλη εις τον Διευθυντήν αναθεωρημένον υπολογισμόν:

Νοείται περαιτέρω ότι εν περιπτώσει αναθεωρήσεως εφαρμόζονται αι διατάξεις της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) του άρθρου 38 ως και αι διατάξεις του εδαφίου (1) του άρθρου 39.».

Διαγραφή και αντικατάσταση του άρθρου 25 του βασικού νόμου.

8. Το άρθρον 25 του βασικού νόμου διαγράφεται και αντικαθίσταται διά του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Βάσις προσωρινής φορολογίας από τον Διευθυντήν.

25. Οσάκις πρόσωπον υπόχρεων εις την υποβολήν προσωρινού υπολογισμού του αντικειμένου του φόρου συμφώνως προς τας διατάξεις του άρθρου 24, αρνηθή, παραλείψη ή αμελήση όπως υποβάλη τοιοῦτον υπολογισμόν ο Διευθυντής δύναται να προβή εις βεβαίωσιν της προσωρινής φορολογίας επί τη βάσει του εισοδήματος του τελευταίου έτους διά το οποίον έχει επιβληθή φορολογία.»

Διαγραφή των άρθρων 26, 27 και 28 του βασικού νόμου.

9. Τα άρθρα 26, 27 και 28 του βασικού νόμου διαγράφονται των υφισταμένων άρθρων 29 έως 60 αναριθμouμένων εις 26 έως 57, και οσάκις γίνεται αναφορά εις διάταξιν άρθρου με αριθμόν, ο αριθμός αυτός αναριθμείται αναλόγως.

Τροποποιήσις του άρθρου 29 του βασικού νόμου.

10. Το άρθρον 29 του βασικού νόμου, το οποίον νυν αναριθμείται ως άρθρον 26, τροποποιείται διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (1) αυτού των λέξεων «φόρου, ως τούτο έχει υπολογισθή συμφώνως προς τας διατάξεις του παρόντος Μέρους» (πρώτη, δευτέρα και τρίτη γραμμάι) και της αντικαταστάσεως αυτών δια των λέξεων «του προσωρινού φόρου».

Τροποποιήσις του άρθρου 33 του βασικού νόμου.

11. Το άρθρον 33 του βασικού, το οποίον νυν αναριθμείται ως άρθρον 30, τροποποιείται ως ακόλουθως:

(α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) αυτού και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακόλουθου νέου εδαφίου:

«(1) Παν πρόσωπον κτώμενον εισόδημα εκ πηγών καθοριζομένων εν ταις παραγράφοις (α), (στ), (ζ) και (η) του εδαφίου (1) του άρθρου 5 των 58 του 1961, 4 του 1963, 21 του 1966, 60 του 1969, 47 του 1973, 37 του 1975, 12 του 1976, 15 του 1977, 8 του 1979, 40 του 1979, 24 του 1981, 41 του 1983, 33 του 1984, 76 του 1984, 14 του 1985, 73 του 1985, 180 του 1986, 163 του 1987. (στ), (ζ) και (η) του εδαφίου (1) του άρθρου 5 των 58 του 1961, 4 του 1963, 21 του 1966, 60 του 1969, 47 του 1973, 37 του 1975, 12 του 1976, 15 του 1977, 8 του 1979, 40 του 1979, 24 του 1981, 41 του 1983, 33 του 1984, 76 του 1984, 14 του 1985, 73 του 1985, 180 του 1986, 163 του 1987. περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων, οφείλει όπως τηρή τοιαῦτα λογιστικά βιβλία και αρχεία οία κατά την κρίσιν του Διευθυντού είναι αναγκαία και άτινα καθορίζονται διά γνωστοποιήσεως εν τη επισήμω εφημερίδι της Δημοκρατίας ή και δι' εγγράφου ειδοποιήσεως εις συγκεκριμένον πρόσωπον προς τον σκοπόν εξακριβώσεως του εισοδήματος του προσώπου τούτου και όπως εκδίδη αποδείξεις σχετικές προς τας εισπράξεις τούτου:

Νοείται ότι ο Διευθυντής δύναται να απαλλάξη το τοιοῦτο πρόσωπον από την υποχρέωσιν αυτήν, εις περιπτώσιν κατά την οποίαν δεν είναι πρακτικώς εφαρμόσιμος, κατόπιν αιτήσεως του προσώπου τούτου αλλά να απαιτήση παρ' αυτού την τήρησιν τοιούτων αποδεικτικών στοιχείων οία ήθελε κρίνει αναγκαία προς τον σκοπόν εξακριβώσεως του εισοδήματος του προσώπου τούτου.» και

(β) διά της εκ του εδαφίου (3), διαγραφής των λέξεων «ούτος απήτησε όπως» (τρίτη γραμμή).

Τροποποιήσις του άρθρου 35 του βασικού νόμου.

12. Το άρθρον 35 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 32, τροποποιείται ως ακόλουθως:

(α) Διά της εκ της παραγράφου (β) του εδαφίου (1) αυτού, διαγραφής των λέξεων «τω εδαφίω (3) του άρθρου 20» (δευτέρα γραμμή) και της αντικαταστάσεως αυτών διά των λέξεων «προς τας διατάξεις του παρόντος Νόμου:» και

- (β) διά της εκ του εδαφίου (2) αυτού, διαγραφής των λέξεων «δυνάμει του εδαφίου (3) του άρθρου 20» (ενδεκάτη γραμμή).

13. Το άρθρον 38 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 35, τροποποιείται διά της εν τω τέλει του εδαφίου (1) αυτού προσθήκης των λέξεων «ομού μετά τόκου προς 9% ετησίως από της 1ης Ιανουαρίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους».

Τροποποιήσις
του άρθρου 38
του βασικού
νόμου.

14. Το άρθρον 41 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 38, τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποιήσις
του άρθρου 41
του βασικού
νόμου.

- (α) Διά της εκ του εδαφίου (1) αυτού, διαγραφής της λέξεως «παντί» (πρώτη γραμμή) και της αντικαταστάσεως αυτής διά των λέξεων «τω παρόντι ή οιωδήποτε»·

- (β) διά της προσθήκης των ακολούθων επιφυλάξεων μετά την επιφύλαξιν της παραγράφου (α) του εδαφίου (1):

«Νοείται περαιτέρω ότι από του φορολογικού έτους 1989 και εντεύθεν ο φόρος καταβάλλεται την 1ην Αυγούστου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους εις το οποίον αναφέρεται η βεβαίωσις:

Νοείται έτι περαιτέρω ότι από του φορολογικού έτους 1989 και διά τα επόμενα φορολογικά έτη εις περίπτωσιν υποβολής λογαριασμών όπου η τελευταία ημερομηνία υποβολής της δηλώσεως του αντικειμένου του φόρου είναι η 31η Δεκεμβρίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους ως ημερομηνία καταβολής του φόρου λογίζεται η 1η Αυγούστου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους.» και

- (γ) διά της διαγραφής εκ της παραγράφου (γ) του εδαφίου (1) των λέξεων «δόσεων εντός του έτους τούτου, το δε μεσολαβούν μεταξύ των δόσεων χρονικόν διάστημα δεν υπερβαίνει τους τρεις μήνας» (τρίτη, τετάρτη και πέμπτη γραμμάι) και της αντικαταστάσεως αυτών διά των λέξεων «ίσων δόσεων εντός του έτους, της πρώτης ούσης καταβλητέας την 1ην Αυγούστου, της δευτέρας την 30ήν Σεπτεμβρίου και της τρίτης την 31ην Δεκεμβρίου.».

15. Το άρθρον 42 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 39, τροποποιείται ως ακολούθως:

Τροποποιήσις
του άρθρου 42
του βασικού
νόμου.

- (α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Εάν ο φόρος δεν καταβληθή μέχρι της εν τω άρθρω 38 καθοριζομένης ημερομηνίας, ούτος εισπράττεται μετά ποσού ίσου προς πέντε τοις εκατόν ετησίως επί του ποσού του πληρωτέου φόρου εφ' όσον ο φόρος καταβληθή εντός έξ μηνών από της καθοριζομένης ημερομηνίας. Εις περίπτωσιν μη καταβολής αυτού εντός της προθεσμίας των έξ μηνών ούτος εισπράττεται ομού μετά τόκου προς εννέα τοις εκατόν ετησίως από της καθοριζομένης ημερομηνίας επί του αρχικού ποσού του οφειλομένου φόρου.»

- (β) διά της ενθέσεως εις το εδάφιον (2) των λέξεων «ποσόν εκ πέντε τοις εκατόν επί του ποσού του οφειλομένου φόρου ως και» μετά την λέξιν «καταβάλλεται» (τρίτη γραμμή) και της

εν τω τέλει αυτού προσθήκης της ακολούθου νέας επιφυλάξεως μετά την δευτέραν επιφύλαξιν αυτού:

«Νοείται έτι περαιτέρω ότι από του φορολογικού έτους 1989 και εντεύθεν ο εξ 9% ετήσιος τόκος καταβάλλεται από της 1ης Αυγούστου του έτους του αμέσως επομένου του φορολογικού έτους εις το οποίον αναφέρεται η βεβαίωσις.»

- (γ) διά της ενθέσεως εις το εδάφιον (3) των λέξεων «ποσόν εκ πέντε τοις εκατόν επί του ποσού του οφειλομένου φόρου και» μετά την λέξιν «επιδικάση» (τρίτη γραμμή).

Τροποίσεις
του άρθρου 47
του βασικού
νόμου.

16. Το άρθρον 47 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 44, τροποποιείται ως ακολούθως:

- (α) Διά της διαγραφής του εδαφίου (1) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(1) Έκαστος εργοδότης όστις έχει παρακρατήσει φόρον εκ των αποδοχών των εν τη υπηρεσία αυτού προσώπων, ουχί αργότερον της 30ής Απριλίου του έτους το οποίον έπεται του φορολογικού έτους, παρέχει τω Διευθυντή αναφορικώς προς έκαστον έτος κατάστασιν δεικνύουσαν τα ονόματα και τας διευθύνσεις των υπαλλήλων εκ των αποδοχών των οποίων παρεκρατήθη φόρος ως και το παρακρατηθέν εκ των αποδοχών ενός εκάστου υπαλλήλου ποσόν.»

- (β) διά της απαλείψεως της τελείας εις το τέλος του εδαφίου (2) αυτού και της προσθήκης των ακολούθων λέξεων «ομού μετά τόκου εξ 9% ετησίως, υπολογιζομένου από της παρόδου δεκαπέντε ημερών μετά την λήξιν του μηνός κατά τον οποίον παρεκρατήθη ο τοιούτος φόρος, ως και επιπροσθέτου επιβαρύνσεως ύψους 1% διά κάθε μήνα κατά τον οποίον καθυστερεί η καταβολή:

Νοείται ότι το συνολικόν ύψος της επιπροσθέτου επιβαρύνσεως δεν δύναται να υπερβή το 11% του οφειλομένου ποσού.» και

- (γ) διά της διαγραφής του εδαφίου (3) και της αντικαταστάσεως αυτού διά του ακολούθου νέου εδαφίου:

«(3) Οσάκις εργοδότης δεν συμμορφούται προς τας διατάξεις του παρόντος άρθρου και τας διατάξεις του επιβάλλοντος τον φόρον νόμου, ο Διευθυντής δύναται να καθορίση το ως εν τοις ανωτέρω παρακρατηθέν ή έδει να παρεκρατείτο ποσόν φόρου εξ όσων ο ίδιος κάλλιον γνωρίζει και πιστεύει και εισπράττει τούτο ομού μετά ποσού ίσου προς εννέα τοις εκατόν επί του ποσού του πληρωτέου φόρου εφ' όσον ο φόρος καταβληθή εντός έξ μηνών από της καθοριζομένης προθεσμίας. Εις περιπτώσιν μη καταβολής αυτού εντός της προθεσμίας των έξ μηνών ούτος εισπράττεται μετά προσθέτου επιβαρύνσεως ύψους ενός τοις εκατόν διά κάθε μήνα κατά τον οποίον καθυστερεί η καταβολή. Νοείται ότι το συνολικόν ύψος της επιπροσθέτου επιβαρύνσεως δεν δύναται να υπερβή το 11% του οφειλομένου ποσού. Ο Διευθυντής δύναται ωσαύτως να λάβη δικαστικά μέτρα κατά του εργοδότη»

προς είσπραξιν παρ' αυτού, του ποσού του οφειλομένου φόρου ομού μετά των ως προείρηται επιβαρύνσεων ως χρέος οφειλόμενον τη Δημοκρατία.».

17. Το άρθρον 53 του βασικού νόμου, ως τούτο νυν αναριθμείται ως άρθρον 50, τροποποιείται διά της διαγραφής εκ του εδαφίου (1) των λέξεων «τας πεντακοσίας λίρας» (εβδόμη και ογδόη γραμμαί) και της αντικαταστάσεως αυτών διά των λέξεων «τας πέντε λίρας δι' εκάστην ημέραν κατά την οποίαν συνεχίζεται η άρνησις, παράλειψις ή αμέλεια.».

Τροποποίησης
του άρθρου 53
του βασικού
νόμου.

18. Ο παρών Νόμος τίθεται εν ισχύι από του αρχομένου την 1ην Ιανουαρίου, 1989, φορολογικού έτους.

Έναρξις
ισχύος του
παρόντος
Νόμου.